

CRITICA CINEMAMarcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat**Il·lusionisme justicier**

La història. Nova York, Macao, Londres, ara. Els quatre mags coneguts com Genets tornen a l'atac decidits a trobar el letal xip informàtic d'una organització criminal, però la FBI vol caçar-los.

La pel·lícula. Des dels inicis, el cinema ha estat, és i serà un mitjà que té a veure amb la màgia, és a dir, amb l'il·lusionisme. Georges Méliès va estar el primer mag cinematogràfic oferint a l'espectador la il·lusió d'assistir a històries increïbles. I com sabem però volem oblidar, rere de qualsevol mag sempre hi ha un sac de trucs. Per definició, el cinema és enganyós. Però, què tal si anéssim per feina? *Ahora no me ves 2* insisteix en personatges i embolics de la

primera entrega, només que ara l'efecte sorpresa ha perdut pistonada i l'enrenou és més insostenible que la imperícia dels polítics espanyols per formar govern. Amb tot, la parida d'aquests quatre mosqueters màgics, els Genets (que en realitat són cinc), entronca amb les nissagues d'Herois Justiciers amb poders extraordinaris. En aquests Genets, els supers poders són l'habilitat artesanal per ensarronar el públic al preu que sigui. I a això es dedica

Jon M. Chu (1979) director ianqui d'ascendència asiàtica, que amb espectacular sentit del ritme físic de l'acció posa al descobert la seva sòlida incapacitat per insuflar vida intel·ligible el relat. Al llarg de la sessió són incomptables els moments que no rasques bola. Fins Méliès hauria anat de cul davant dels trucs visuals i dramàtics que *Ahora no me ves 2* aboca en cataracta. I té molta raó el títol

de la pel·li: encara que em vegis amb els ulls, en realitat no em veus intel·lectualment. A l'haver del thriller il·lusionista, cal anotar la seva brillantor fotogràfica, el seu cosmopolitisme *cool* i, sobretot, la química entre la nòmina d'intèrprets, on venerables patums, Morgan Freeman i Michael Caine, aporten un toc de dis-

Ahora no me ves 2

Director: Jon M. Chu. **Intèrprets:** Jesse Eisenberg, Mark Ruffalo, Daniel Radcliffe, Lizzy Caplan, Woody Harrelson. **EUA, 2016.**
129'. JC Alpicat, Majestic Tàrrega.

tinció.

El tema. La il·lusió, que no l'il·lusionisme, es transmet de generació en generació.

La imatge. El moment en què un dels Genets fa que la pluja londinenca resti en *stand by*, ploqui cap amunt i giravolti esbojarrada.

La frase. "Ver es creer", que diu el líder màgic. O just el contrari: creure per veure.

La recomanació. Per passar l'estona i si convé la migdiada, després de fer el rotet.